

2. Nelles, J., Kuz, S., & Schlick, C. M. (2015). Ergonomic Visualization of Logistical Control Parameters for Flexible Production Planning and Control in Future Manufacturing Systems. In International Conference on Human-Computer Interaction, Springer International Publishing, 684-689.
3. Velychko, O., & Velychko L. (2017). Management of inter-farm use of agricultural machinery based of the logistical system «BOA». Bulgarian Journal of Agricultural Science, 23(4), 534-543.

К. держ. упр. Величко Л. А., Кондратенко А. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЗВИТОК СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТНИМИ ПЕРЕВАГАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Стратегія організації передбачає свою теорію отримання конкурентної переваги. Початковим етапом формування теоретичної моделі системи управління конкурентними перевагами підприємства (КПП) є чітке визначення і співвідношення у використанні основних понять [2].

Конкурентна перевага – це позиція, яку компанія отримує стосовно конкурентів шляхом використання виняткових компетенцій та рішень щодо продуктів та ринків, тобто це ті ознаки унікального товару, які створюють для фірми перевагу над своїми прямими конкурентами.

Перевага добре впровадженої та зміцненої системи управління полягає в тому, що діяльність та процеси в організації не виконуються випадковим способом та є контрольованими, засновані на стандартних процедурах, що забезпечують взаємодію всіх компонентів, які забезпечують діяльність компанії.

Конкурентоспроможність організації і, таким чином, економічний успіх на внутрішньому, європейському або світовому ринку забезпечують три складові: якість, продуктивність, співвідношення вартості та гнучкість у відповідь на вимоги ринку.

Конкурувати можуть підприємства, які можуть інтегрувати принципи орієнтації клієнтів та принципи безперервного вдосконалення та взаємодії усіх бізнес-процесів та їх діяльності [1; 3].

Задля досягнення конкурентоспроможності підприємства повинні приділяти увагу не тільки максимізації своїх фінансових результатів, але і рівню

задоволеності клієнтів та задоволення їхніх потреб. Тому найефективнішими інструментами управління і обслуговування бізнесу є системи управління, що класифікуються за певними напрямками.

Основним завданням ефективної системи управління є систематичний підхід до упорядкування процесів організації з використанням перевірених методів, за допомогою яких підприємства можуть легко задовольняти заздалегідь визначені цілі.

Для того, аби підприємство мало змогу раціонально управляти своєю діяльністю, необхідно визначити основні моменти в її функціонуванні:

- визначення та постановка цілей;
- налагодження механізму узгодженості між підрозділами підприємства;
- впровадження мотиваційних механізмів;
- забезпечення комплексної роботи всіх підсистем фірми для досягнення бажаних цілей.

В умовах зростання конкуренції, скорочення термінів конкурентної переваги, формування ринку, орієнтованого на споживача, а також посилення ролі нематеріальних активів (іміджеві характеристики підприємств, впливовість бренду на лояльність споживачів) в нарощуванні вартості підприємства, коли цінові і якісні параметри пропонованих товарів на ринку вирівнюються, важливу роль відіграє переорієнтація всієї діяльності промислового підприємства на споживача, його потреби.

На сьогодні, підприємство має не тільки розуміти своїх клієнтів, швидко реагувати на їхні потреби та запити, але й передбачати ці потреби, вміти управляти ними.

Система управління діяльністю підприємства повинна передбачати принципову зміну функцій учасників бізнес-процесів, механізмів їх взаємодії, а також організації матеріальних, фінансових інформаційних та інших потоків. Для вдалого управління діяльністю підприємства не менш важливим є встановлення критеріїв її оцінки, прогнозування проблем та можливостей їх усунення.

Виробничий та збутовий елементи бізнесу визначають конкурентоспроможність та стійкість сучасних підприємств, тому необхідно не тільки професійно

та послідовно формувати їх комплексну роботу, але й вчасно вносити певні корективи в їх управління.

Список використаних джерел:

1. Жовновач Р. І. Системний підхід до управління конкурентоспроможністю підприємства [Електронний ресурс] / Р. І. Жовновач // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки, вип. 18, Ч. І. – Кіровоград: КНТУ, 2010. – № 15255 : Система управління конкурентними перевагами підприємства. – С. 215–221. – Режим доступу : http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/39288/1/29_215-221.pdf
2. Отенко І. П. Система управління конкурентними перевагами підприємства [Електронний ресурс] / І. П. Отенко, Є. О. Полтавська // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2003. – № 494 : Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – С. 215–221. – Режим доступу : http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/39288/1/29_215-221.pdf
3. Velychko, O., & Velychko, L. (2017). Management of inter-farm use of agricultural machinery based of the logistical system «BOA». Bulgarian Journal of Agricultural Science, Vol. 23, No. 4, pp. 534–543.

Волошина Г. К., к. держ. упр. Величко Л. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА НА ЗАСАДАХ ЙОГО СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

На даному етапі розвитку провідні західні компанії вже декілька років ефективно розробляють та впроваджують різноманітні стратегії роботи із персоналом із врахуванням принципу соціальної відповідальності, переконавшись в ефективності та економічності застосування такого підходу.

Така робота є багатогранною та включає цілий ряд аспектів: від розвитку корпоративної культури та етики до вирішення питань в сфері дотримання прав людини та безпеки виробництва, проте головне полягає в тому, що усі принципи діяльності будь-якої організації сприяють зміцненню колективу та при цьому не носять декларативний характер.

На сьогоднішній день в деяких українських організаціях ситуація виглядає із точністю до навпаки – все прописано та офіційно прийнято – аж до корпо-